

ningsafgift ved Overdragelse af fast Ejendom har en anden Karakter. Det er tænkt, at Lovens Virkning skulde være vedvarende, og Lovforslaget gaar ud paa, at man fremtidig ved Overdragelse af fast Ejendom ikke skal beregne og betale Stempelafgift og Tinglæsningsafgift efter Ejendomsskyldvurderingen, saaledes som det nu er Tilfældet, men efter den Overdragelsessum, der betales for den faste Ejendom. Det er tænkt saaledes, at der i Dokumentet paa Købers og Sælgers Tro og Love indføres, hvad det virkelige Vederlag har været, og ligeledes, at Dokumentet, naar Ejendommen er en saadan, at den omfatter baade fast Ejendom og Løsøre, ogsaa giver tilstrækkelig Oplysning om Forholdet mellem disse to, idet der nemlig svares en langt ringere Afgift af Løsøre end den ene Procent, der svares for fast Ejendom. Hvis dette Lovforslag vedtages, vender man tilbage til den tidligere Tilstand, hvor netop det virkelige Vederlag lagdes til Grund for Afgiften. Men man forandrede dette Forhold, efter at Ejendomsskylden var indført, idet man mente, at der kunde være Vanskeligheder ved at skelne mellem det Vederlag, der betales for fast Ejendom og for Løsøre. Imidlertid har man ment her at kunne imødegaa denne Vanskelighed, idet man fastslaar, at den mindste Afgift, der skal betales, er Afgift af Ejendommens Vurderingssum.

Dette Lovforslag gaar ogsaa ud paa at skaffe Statskassen en forøget Indtægt, og til Forsvar for en saadan Lov, som ganske sikkert vil belaste en Overdragelse af fast Ejendom stærkere, end det nu er Tilfældet, maa anføres, at naar Staten overhovedet mener, at det er et rigtigt og rimeligt Øjeblik at kræve en saadan Afgift, idet Pengene saa at sige kommer paa Bordet, naar fast Ejendom overdrages, vil det ogsaa være rigtigt, at det er det virkelige Vederlag, der lægges til Grund for det. Hvor meget en saadan Afgiftsforandring vil indbringe Statskassen, er det naturligvis ikke muligt at have nogen Mening om. Naar man ser hen til det store Salg af Ejendomme, der finder Sted, ikke mindst i denne Tid, hvor Ejendommene gaar fra Haand til Haand, og hvor der betales Priser langt ud over Ejendommens Vurderingssum, skulde jeg tro, at det drejede sig om ikke ganske smaa Beløb.

Ogsaa for denne Lov gælder det, at dens Gennemførelse ikke vil koste Staten noget, der bliver de samme Udgifter for Statskassen, enten der betales det ene eller det andet Beløb til Statskassen ved Overdragelsen. Men naar jeg har anmodet om, at ogsaa dette Lovforslag om muligt maa blive Genstand for en hurtig Behandling, er Grunden den, at for hver Dag, der gaar, inden det er ophøjet til Lov, vil Statskassen miste Penge, og der er jo heller ikke stor Grund til, at der den ene Dag skal betales en ringere Afgift end den næste. Vil man overhovedet til en forandret Tilstand, er det ikke urimeligt straks at gaa til denne. Det er ud fra disse Betragtninger, at jeg altsaa maa udbede mig ogsaa af dette høje Ting om muligt en saadan velvillig Behandling af Lovforslaget, som faar sit Udtryk i den hastige Behandling af det.

Dalsgaard: Da man ved Stempel-loven af 13. Maj 1911 gik over til ved Overdragelse af faste Ejendomme at beregne Stempelafgiften efter Skyldværdien i Stedet for som tidligere efter Købesummen, skyldtes det to Grunde. For det første fandt man, at Skyldværdien gav en klarere og fastere Regel for Beregningen af Stemplet end Købesummen, fordi der i overmaade mange Tilfælde solgtes en Del Løsøre sammen med den faste Ejendom, og Løsørets Værdi stemples jo efter en saa meget lavere Takst end den faste Ejendom, og det kunde derfor blive Genstand for et Skøn, hvor meget af Værdien der skulde overføres paa Løsøret, og hvor meget paa den faste Ejendom. Dette Skøn var man fri for at træffe, naar det sloges fast i Loven, at Stemplet paa den faste Ejendom skulde beregnes efter Skyldværdien. Men dernæst troede man ogsaa, at Forandringen fra Beregningen efter Købesummen til Beregning efter Skyldværdien vilde være i Statskassens Favør. Den første af disse Grunde: at det er simplere og klarere at beregne Stempelafgiften efter Skyldværdien end efter Købesummen, er fremdeles til Stede, fordi Købesummen, som jeg allerede har nævnt, i saa mangfoldige Tilfælde omfatter en hel Del Løsøre, hvoraf der beregnes et meget lavere Stempel. Men den anden Grund: at den i 1911 vedtagne Forandring skulde være i Statskassens Interesse, er ikke til